

Агентинът на тайната полиция насочил *револверът* на *сзаклятието* въ гърдите на спящия чорбаджия!
 Три коршума се забил въ мазното тѣло на лѣсковския конашки *юпитеръ*! . . .

На 15 Августъ чорбаджи *Козлу* прѣдалъ Богу духъ!..

„На 1870 г. *Грозевъ* тръгналъ по своя работа отъ Пловдивъ за Карлово, отъ гдѣто е родомъ. Още като билъ въ Пловдивъ, той чулъ твърдѣ обезпокоителна мѣлва относительно Дякона, Василя Левски. Василь Левски билъ въ Карлово, правителството подушило това и испратило за тамъ страшния къръсердаръ Хаджи-Исмаилъ ага, съ четирйсетъ и петъ души конни войници, съ заповѣдъ да растършува цѣлото Карлово и да намѣри и доведе живъ или мъртавъ, Левски. Въ сѣщото врѣме дало заповѣдъ на властитѣ по цѣлата Карловска околия да бѣжтъ и да бѣжтъ на шрекъ. Всѣки друмъ, всѣки ханъ, всѣки подозрителенъ пѣтникъ билъ туренъ подъ надзора на заплънатата. Като знаелъ тия извънрѣдно сериозни мѣропріятия на турското правителство, за да тури рѣка най-послѣ на неуловимия и опасенъ революционеръ, *Грозевъ* билъ твърдѣ угриженъ. Когато стигналъ Сръдня-гора и миналъ село Чукурлии, на сръщната рѣтина се запушило шосето и една дружина конници се показала. Веднага позналъ, че това е потерята на Хаджи-Исмаилъ ага, която се връща. *Грозевъ* потрѣпералъ при мисълта да ли не е тамъ и Левски. Той съ олекнало сърдце видѣлъ, когато се доближили, че дякона нѣма тамъ. Хаджи-Исмаилъ ага, който се познавалъ съ *Грозевъ*, спрѣлъ го, испушили по една цигара въ незначителни разговори, пожелалъ му добъръ пѣтъ и отминалъ съ конницата си.

На педесетъ раскрача по нататѣкъ, *Грозевъ* видѣлъ, че се подава единъ конникъ бѣлгаринъ, облѣченъ въ по-тури, съ фесъ, и който държалъ ниска надъ главата си